

38. ԿԱՊՈՅՏ ՅԱԾՈՒՄՆԵՐ

Կը դառնան ժիր կախիլներն իմ ապըրշումէ անրջանքիս,
Ոլորելով դեղին, ճերմակ մահն երբեմնի շերասներուն.
Խըռովանքիս մէջ կըսպասեմ, ո՞ր, արդեօք ո՞ր պիտի յանգի
Կոյս ու ծաղիկ երազներուս դեղձան շառափը մարմըրուն:

Դառն հրճուանքով ես կը դիտեմ խելխօլ շրջպարն այդ
դարձդարձիկ,
Գիրկն անդորրիս կիսամըրափ եւ անձկանքիս մէջ ամրափակ,
Տենչ մը դալար բաղդդի պէս կը պլլուի հոգւոյս բաղձիկ՝
Չոր տենդագին կը գալարեր հուր սերերուն ուժգին պապակ:

Յապօ՛ն, անցի՛ր, ծըծե՛ հեշտին համբոյրն անոյշ լելակներուն,
Ու թեւաբախ սուրա հոն՝ ուր գոյգ մը դաշտեր բիլ սմբուլի
Քեզ կըսպասեն՝ ինկապատար ցայգուն ցօղովը թաթաւուն,
Իրենց անհուպ միայնութեան մէջ՝ սըգաւոր ու հեշտալի:

Շրջանն ըրէ մարմանդներուն ու ծաղկածին հովիտներուն,
Անցիր տըմոյն ըստուերներու մէջ աղօթող անտառներէն,
Գօտի հիւսէ շուրջն ալեւոր քարշեպներուն ու գալարուն
Գետին վըրայ՝ որ կը վազէ հըմնդալէն ու հեւալէն:

Անցիր փաղփուն հիւսիսայգին բորբ աչքերու շամանդաղին,
Մինչեւ երդեմն արտօսրագօծ՝ կանացի բոց հոգիներուն,
Ըսէ կրակոտ նայուածքներուն թէ մանո՛ւկն եմ իրենց խաղին
Ու տար անոնց դողն ըստուերոտ պաղատանքիս իմ մոլորուն:

Այս իրիկուն, լուռ, անշըշուկ, օրհասին հետ բզգիւններուն,
Ու խաղաղիկ յորձանքին մէջ թռչուններու ցայգանդորրին,
Այս իրիկուն, թե՛ լն անուրջիս, գընա՛, անցի՛ր, յուշիկ հեռո՛ւն՝
Լուսածըրար երկինքներու ճամբաներէն լայն ու լըռին:

Խօլ դարձիդ մէջ, գընա՛ պահ մը կայքն ադամանդ աշխարհներուն,
Ժապաւէնիդ վրայ շարելով անոնց արցունքը գունագեղ.
Խորասուզէ ծոպդ ոսկեգօծ՝ ծովածիծաղ ու թրթըռուն
Քընարին բիլ նայածքներուն ծփծփանքին մէջ յորդագեղ:

Ու շնչահատ վազէ մինչեւ միգամածներն ոսկեփոշի,
Ու ցնծագին անցիր անոնց մըշուշապատ շաւիղներէն,